

**Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. ԳԱՐԵԳԻՆ Բ ԱՄԵՆԱՅՆ ՆԱՅՈՑ
ԿԱԹՈՂԻԿՈՍՆ ՄԱԿ-Ի ՆՈՎԱՆԱՎՈՐՈՒԹՅԱՄԲ
ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՎԱԾ ԿՐՈՆԱՊԵՏԵՐԻ
ԳԱԳԱԹՆԱԺՈՂՈՎՈՒՄ**

Օգոստոսի 19-ին Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Գարեգին Բ Ամենայն Նայոց Կաթողիկոսը Մոսկվայի Ամենափրկչյան փաճարի օժման արարողությանը ներկա գրավելուց հետո մեկնեց Միացյալ Նահանգներ՝ մասնակցելու կրոնապետերի՝ ՄԱԿ-ի հովանավորությամբ կազմակերպված գազաթնաժողովին:

«Ինձ համար մեծ պարիզ է արժանանալ Ձեր, իբրև աշխարհի ամենից հռչակավոր կրոնական առաջնորդներից մեկի, մասնակցությանը Կրոնական և Նոգևոր Առաջնորդների՝ Նագարամյակի Աշխարհի խաղաղության գազաթնաժողովին», - գրում է գազաթնաժողովի գլխավոր քարտուղար Բաուա Ջեյնը՝ Վեհափառ Նայրապետին ուղղված հրավեր-նամակում:

Նախքան գազաթնաժողովի աշխատանքներին մասնակցելը՝ օգոստոս 28-ը, Նորին Սրբությունը գործուն մասնակցություն ունեցավ ԱՄՆ արևելյան թեմից ներս կազմակերպված միջոցառումներին՝ հանդիպումներ ունենալով Տիրախնամ թեմի թեմական-վարչական մարմինների պատասխանատուների, պարվարժան հայրորդաց և հոգևոր դասի անդամների հետ՝ ամենուր հավասարելով, որ Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածինն իր առաքելության ծավալման նոր փուլ է մտել և այդ նպատակով կատարվում են վերակազմակերպման ու ուժերի համախմբման աշխատանքներ:

Իր խոսքերում Նորին Սրբությունը շեշտում էր հարկապես համախմբման կարևորությունը Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնի շուրջը և համակողմանի աջակցությունը՝ Մայր Եկեղեցու գործունեությունը ևս առավել արդյունավետ դարձնելու համար:

Օգոստոսի 27-ին Միացյալ Նահանգներ էին ժամանել արդեն կրոնների և կրոնական համայնքների՝ գազաթնաժողովին մասնակցող գրեթե բոլոր պարավիրակությունները, վերջիններիս հետ, Վեհափառ Նայրապետի գլխավորությամբ, նաև Նայ Եկեղեցու պարավիրակության անդամները՝ Տ. Զավեն արքեպս. Չինչիյանը, Տ. Վաչե արքեպս. Նովսելիյանը, Տ. Խաժակ արքեպս. Պարսամյանը և Տ. Արշակ արք. Խաչապրդյանը:

Գազաթնաժողովին մասնակցելու էին եկել փարբեր կրոնների պարավիրակությունների շուրջ 3500 անդամներ՝ աշխարհի փարբեր ցամաքամասերից՝ ներկայացնելով խճանկարը աշխարհի կրոնական քարտեզի:

Օգոստոսի 28-ին, ժամը 16.00-ին, ՄԱԿ-ի շենքի գլխավոր ժողովասրահում սկսվեց գազաթնաժողովի բացման հանդիսությունը: Թժրուկների անսովոր և որոտըն-

դոսր հնչյուններից ներկաները փոքր-ինչ ցնցվեցին՝ հեղձվելով առաջին հայացքից փարփոհնակ, սակայն աստիճանաբար գերող թմբուկային երաժշտությամբ:

Բացման արարողությունից հետո զագաթնաժողովի բոլոր մասնակիցներին ողջույնի խոսք հղեց Բաուա Ջեյնը՝ ընգծելով հավկայաես, որ կրոնապետների այս հավաքը եզակի մի երևույթ է՝ կոչված կենտրոնացնելու իր ջանքերը՝ աշխարհում խաղաղության ամրապնդման համար:

Գլխավոր քարտուղարի խոսքից հետո հերթակալությամբ բեմահարթակ բարձրացան փարբեր կրոնների և կրոնական հարանվանությունների ներկայացուցիչներ՝ ներկաներին մարտցելով սեփական ծիսական ավանդություններից աղոթքներ, հոգևոր երգեր ու ծիսական պարեր:

Արդեն աղոթքների բազմազանությունից և արարողությունների փարաբեսակությունից ակնհայտ էր, որ զագաթնաժողովն ունի ներկայացուցչական հարուստ կազմ, որով ի մի են խմբվել քրիստոնյաներ և ուրիշ կրոնների ու դրանց հարանվանակցության ներկայացուցիչներ:

Կրոնապետների շարքում ամբիոնից աղոթեց նաև Վեհափառ Հայրապետը՝ սկսելով «Զգործս ձեռաց մերոց...» մաղթանքով և ապա շարունակելով.

«Ո՛վ Արարիչ Տե՛ր Աստված, մենք՝ Զո ծառաները, Զեզ ենք հղում մեր աղոթքները քերկրանքի և եղբայրության ու բարեկամության այս առիթով:

Օրհնե՛ր այստեղ հավաքվածներին, ովքեր ի մի են խմբվել համայն զավակներիդ համար ավելի խաղաղ մի աշխարհ կերտելու նպատակով:

Փոխադարձ սիրո և եղբայրության զգացումով քերկրանք ենք ապրում այսբան մեծաթիվ հարգարժան մարդկանց ներկայությամբ: Ո՛վ Տե՛ր, օրհնե՛ր Զո արժանալիոր զավակներին, որպեսզի նրանք շարունակեն իրենց կարևոր հանձնառությունն ամբողջ աշխարհում, իրենց հուրն առաջնորդեն իմաստությամբ, սիրով և հավարքով:

Ո՛վ Տե՛ր, մենք տեղյակ ենք, որ կրոնական փարբերություններն անցյալում վեճ ու պայքար են հարուցել: Մարդկային ուժից ու իշխանությունից բարձր ու վսեմ արժեք ունեցող հավարն այն միակ հասարակություն է, որի վրա կարելի է կառուցել արդար և հանդուրժող հասարակություններ, արժանապարհիվ կյանք:

Ո՛վ Տե՛ր, Զո բոլոր զավակներին և բոլոր ազգերին առաջնորդիր այս ուղիով:

Թող Զո անուր փառաբանվի՛ սերնդն սերունդ. ամեն»:

Աղոթքների շարքը եզրափակվեց Տիբեթական հոգևոր երաժշտությամբ, ժամը 21-ին, և մասնակիցները վերադարձան հյուրանոց:

Նաջորդ օրը, օգոստոսի 29-ին, ժամը 18.15-ին, ավտոշարասյունները կրկին շարժվեցին դեպի ՄԱԿ-ի շենք:

Հանդիսարահում ներկաներին ողջունեց Բաուա Ջեյնը՝ մասնակիցներին ծանոթացնելով օրակարգին: Այնուհետև հոգևոր առաջնորդներին ողջունի և արդյունավետ աշխատանքի իր բարեմաղթանքները հղեց ՄԱԿ-ի գլխավոր քարտուղար Քոֆի Անանը: Գլխավոր քարտուղարը հատկապես կարևորեց կրոնապետների բացառիկ հավաքի՝ հազարամյակի նախաշեմին գումարվելու իրողությունը՝ հույս հայտնելով, որ այն, ավանդական բնույթ սրանալով, էապես նպաստելու է վարքեր կրոնների հավաքացյալների փոխըմբռնմանն ու դրանով իսկ աշխարհում խաղաղ համակեցության ապահովմանը: Նրա խոսքից հետո սկսվեց բուն ժաղովը, որը բաղկացած էր լինելու չորս նիստերից՝ յուրաքանչյուրը համապատասխան կոչ-խորագրի ներքո:

Ա. Կոչ երկխոսության.

Բ. Կրոնական առաջնորդների դերը կոնֆլիկտների փոխակերպման մեջ.

Գ. Դեպի ներողամտություն և հաշտություն.

Գ. Վերջ աղբարությանը, բռնությանը և միջավայրի դեգրադացիային:

Թեմաներից յուրաքանչյուրի շրջանակներում ներկայացված էին բանախոսների անունները և հերթակալությունը: Մահմանված կարգով Վեհալիառ Հայրապետը բանախոսելու էր երրորդ՝ «Դեպի ներողամտություն և հաշտություն» վերլուծությունը կրող նիստի ընթացքին:

«Մեծարգո արևեսապետ,

հարգարժան մասնակիցներ.

Մեզ համար, որպես Ծայրագույն Պարրիսարք և Ամենայն Հայոց Կաթողիկոս, ուրախալի է խոսք ուղղել Միացյալ Ազգերի Կազմակերպությանը, Աշխարհի Խաղաղության Գագաթնաժողովի կազմակերպիչներին, հովանավորներին և հարգարժան մասնակիցներին: Այս աննախադեպ համաժողովը վկայությունն է միջազգային փոխըմբռնման և համագործակցությանն ուղիներ փնտրելու գործում ՄԱԿ-ի կողմից կրոնի դերի ողջունելի գնահատման:

Փորձություններով լեցուն պարմական ընթացք է սարել մեր ժողովուրդը՝ հաճախ կանգնելով լոկ իր գոյությունը պահպանելու և վերստին ինկորի առջև: Հակառակ ամեն դժվարությանն ու աղետների, ուր միլիոն հայեր 2001 թվականին ի սիյուսու աշխարհի տոնսխմբելու են Հայաստանում քրիստոնեությունը որպես պետական կրոն հռչակելու 1700-ամյա հոբելյանը: Թե՛ բարենպաստ, և թե՛ դառնադեպ ժամանակներում մենք երբևր ջնք հրաժարվել մեր հավարքից և խաղաղության երազանքից: Բոլոր ժողովուրդների ևնան հայ ժողովուրդը ևույնպես երագում է կայուն ու ներդաշնակ աշխարհի մասին և ջանում գրնել կորուսյալ դրախտը:

Չևայրած վերջին հարյուրամյակում կարարված համընդհանուր զարգացումներին ու առաջընթացին, դարը նշանավորվեց պարերազմեկրոմ, կոտորածներով, էթնիկական ու կրոնական հակասություններով և ընդհարումներով, մարդկային համարարած փառապանքներով: Արդյո՞ք այս ամենը չեն վկայում միմյանց հասկանալու, ներելու և հաշտվելու մեր անկարողության մասին: Արդյո՞ք այս ամենն այն պարճառով չէ, որ մենք բոլորս շար հաճախ հանձն չենք առնում պարասխանարվությունը մարդկության վշտերի համար: Արդյո՞ք մեր անհատական և հավաքական պարբանությունը չէ արգելակել բռնությունը, անարարբերությունն ու անհանդուրժողությունը:

Եկել է ժամանակը, որպեսզի մենք 21-րդ դարի համար կերտենք այլ իրականություն: Թեպետ կան փարբերություններ մեր հավարբների միջև, որպես եկեղեցական ու հոգևոր պետեր, մենք բոլորս հավարբում ենք սիրո և կարեկցանքի կարևորությանն ու նշանակությանը՝ որպես պայմաններ հասնելու ներողամտության և հաշտության: Ամենևին դյուրին չէ այդ ճանապարհը: Ով հաշտություն է փնտրում, սիրի սիրի ճշմարտությունն ու արդարությունը և անխափարտեն հարզի անհարբների ու ազգերի իրավունքները:

Մարդկության պարբությունը համոզում է, որ առանց հոգևոր ու բարոյական արժեքներով կյանքի իմաստարվորման ու գորացման, անարդյունք է հասարակությունների խաղաղ գոյակցության պահպանումը: Առանց այս արժեքների մարդկությունը անզոր է անկորուար ու անխաթար պահպանել աշխարհը:

Հոգևոր ու բարոյական հավերժական արժեքների, ճշմարտության, ազարության, արդարության և իրավունքի ուրևահարումը մշտապես դուր են բացում փարածայնությունների ու հակամարտությունների: Միայն վերջին հարյուրամյակում մարդկությունը վերապրել է համաշխարհային երկու պարերազմ: Առաջին համաշխարհային պարերազմի սկզբին Օսմանյան Թուրքիայի կողմից մեկ ու կես միլիոն հայեր կոտորվեցին և գրեթե նույնքան փարագրվեցին իրենց պարբանական Հայրենիքից: Եթե միայն մարդկային հասարակությունը ուժ և քաջություն ունենար կանխելու այդ կոտորածը և կամ ցեղասպանությունից հետո դարասպարբելու այդ եղելությունը, Հիւրերը, վեց միլիոն հրեաների ողջակիզումը նյութելիս, հեարարբություն չէր ունենա հարարարել. «Ո՞վ է հիշում հայկական կոտորածները»: 85 փարի անց Հայասարևը և ողջ աշխարհում սիրոված հարությունը դեռևս ապասում են Հայոց ցեղասպանության ճանաչմանն ու համընդհանուր դարասարբմանը, որ որպես արդարության հարթանակ՝ նույնքան անհար-

ժնշար է աշխարհի բոլոր ժողովուրդներին, նաև թուրք ժողովրդին, քանզի չարիքը բացառելու ճանապարհը չարիքի մերժումն է մեր հոգիներում:

Անարարվում է դարը. աշխարհի փարքեր անկյուններում այսօր առկա են բռնություն, պարերսզամ ու սով, պայթյունավրանգ իրավիճակներ: Այս և նման այլ հիմնականիդրները կարող են համընդհանուր հոգածության ու միացյալ ջանքերի:

Բացարիկ այս գազաթնածողովի մասնակիցներին նայելով, Մենք մտածում ենք, որ ավելի քան հինգ միլիարդ մարդկանց ուժ ենք ներկայացնում, որ հավաքվել ենք ամբողջացնելու, ի մի բերելու մեր ջանքերը՝ ճշմարիտ հավատի, հոգևորի արժևորման ճանապարհով վերջ դնելու բռնություններին և նպաստելու խաղաղության ու հաշտության ամրապնդմանը: Տարսվային Աֆրիկան և Նյուսիսային Իռլանդիան կարող ենք ունենալ որպես ոգեշնչող օրինակ այն բանի, թե ինչպես տեսական և անզիջելի թվացող հակասություններն անգամ վճռելի են համար ու տրեւաջան աշխարհանքի, միջազգային ջանքերի, շահերի և հետաքրքրությունների հավասարակշռության և ներգրավված բոլոր կողմերի իրավունքների նկատմամբ հարգանքի միջոցով:

Տայ ժողովրդին, որ պայքարում է հանուն Լեռնային Ղարաբաղում իր ազար ու անկախ կյանքի, խորաստե հասկանալի է մարդու և ժողովուրդների իրավունքների փոխադարձ հարգման կարևորությունը: Մեր ժողովուրդը հույս ունի, որ Ղարաբաղյան հակամարտությունն իր կարգավորումը կգտնի մտր ապագայում՝ որպես ևս մեկ օրինակ, որ կարելի է հասնել հակասությունների լուծման ու հաշտության:

Մեր դիրքորոշումը հարակ է: Ինչպիսի կերպարանափոխությունների էլ ենթարկվի աշխարհը, մարդկության կյանքի սկզբնական ու ճշմարիտ պարկերի, բնույթի և նպատակի վերականգնումը հնարավոր է միայն Աստծո առաջնորդությամբ, հավատքի ճանապարհով: Մենք կոչված ենք ջանադրորեն գործելու՝ մեզ հավատը ընծայողներին ցույց տալու համար մարդկային համերաշխության արեղծագործ ուժը, որպեսզի երկխոսության ու համագործակցության միջոցով գալիք սերունդներին թողնենք խաղաղ ու ապահով Երկիր մոլորակ:

Մեր խոնարհ աղոթքն է, որ Աստված գորացնի և գորակից լինի մեզ բոլորիս մեր պարտքի մեջ: Մեր հույսը Մենք հայրենում ենք մեր Տեր Միսու Զրիստոսի՝ Իր առաջյակներին ուղղված ողջույնի խոսքով. «Խաղաղությունն մեզ»։ Խաղաղությունն մեզ բոլորիս»:

Չորրորդ նիստի ավարտից հետո մասնակիցները վերադին մեկնեցին հյուրանոց, որտեղ կազմակերպված էր համերգ-երեկոյթ:

Նաջորդ՝ օգոստոսի 30-ի օրվա ժողովը գումարվեց «Ուոլդորֆ Ասպորիա» հյուրանոցում: Նիսպը բացվեց աղոթքով, և ապա նախորդ օրվա չորս նիսպերին ներկայացված գեկույցների շրջանակում ծավալվեցին բննարկումներ՝ թեմաներից յուրաքանչյուրի շրջանակներում արտահայտված մտքերի ու գաղափարների ամփոփումներով: Այս տեսակետներից օգոստոսի 30-ի նիսպը կրում էր արդյունքների ամփոփման բնույթ: Նաջորդ օրը շարունակվեցին ամփոփման աշխատանքները, և հնչեցին մի բանի ելույթներ: Կեսօրին պարվիթակներին բաժանվեց գագաթնաժողովի վերջնական հռչակագրի նախագիծը, որի վրա կարարվելիք դիտողություններից ու հավելումներից հետո վերջնական տեսքի էին բերվելու գագաթնաժողովի մասնակիցների ակնկալությունները:

Տոջակագրի վերջնական փարբերակը ընդունվելու է ավելի ուշ: Նրանում սահմանվելու են կրոնական առաջնորդների դերն ու աշխարհում խաղաղության ամրապնդման համար գործունեության ծավալման հիմնական ուղղությունները:

Ներկեսօրին, ժամը 18-ին, գագաթնաժողովի աշխատանքներն ավարտվեցին: Ամփոփիչ ելույթով կրկին հանդես եկավ գագաթնաժողովի քարտուղար Բաուա Ջեյնը՝ իր շնորհակալությունը հայտնելով բոլոր մասնակիցներին՝ հրավերին սիրահոժար ընդառաջելու համար:

Գլխավոր քարտուղարը արտահայտեց իր ակնկալությունը, որ փարված աշխատանքները շոշափելի արդյունքներ են ապահովելու ապագային:

Վերջում, համաձայն որդեգրված սկզբունքի, ժողովը փակվեց աղոթքով՝ «Ընդհանուր Տան բոլոր բնակիչների խաղաղության ու բարօրության համար»:

Գագաթնաժողովի աշխատանքների ավարտից հետո Վեհափառ Նայրապետը ներթեմական շրջանակներում որոշ հանդիպումներ ունեցավ համայնքի պարվարժան անդամների հետ՝ ԱՄՆ հայոց արևելյան թեմի առաջնորդարանում ընդունելով նաև ՆՆ նախագահ Ռոբերտ Բոջարյանին, ապա սեպտեմբերի 9-ին վերադարձավ Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածին:

Սեպտեմբերի 10-ին Նորին Սրբությանը Մայրավանքի միաբանները հոգու խընդությանը դիմավորեցին Մայր Աթոռում և «Նրաշափառ»-ի երգեցողությանը, հանդիսավոր թափոթով ուղեկցեցին Մայր Տաճար, որտեղ Վեհափառ Նայրապետը համառոտ ներկայացրեց ուղևորության արդյունքները և իր փավորությունները: